

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžf/76/2015
Identifikačné číslo spisu: 3014201054
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3014201054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ALEXANDRA HOTEL, s.r.o., so sídlom Dvory 581, 020 01 Púchov, IČO: 36 845 981, zastúpeného Advokát Ivor, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Mojmirova 1161/6, 020 01 Púchov, zastúpenej Mgr. Petrom Ivorom, advokátom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/448327/2014/15922 z 9. októbra 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/36/2014-30 z 8. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/36/2014-30 z 8. septembra 2015 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Konanie na krajskom súde

Krajský súd v Trenčíne (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva SR Banská Bystrica č. 1100306/1/448327/2014/15922 z 9. októbra 2014 a rozhodnutie Mesta Púchov č. 1620711732/2014 z 26. júna 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Púchov č. 1620711732/2014 z 26. júna 2014, ktorým podľa § 83 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 582/2004 Z.z.“) a Všeobecne záväzného nariadenia (ďalej len „VZN“) č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov a doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 bol

žalobcovi vyrubený poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2014 vo výške 12.149,28 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd s poukazom na ustanovenia § 81 ods. 1 a § 83 zákona č. 582/2004 Z.z. a Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 Mesta Púchov uviedol, že zákon č. 582/2004 Z. z. v § 2 o druhoch miestnych daní v odseku 1 určuje, ktoré miestne dane môže obec ukladať a v odseku 2 ustanovuje, že miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavby obec ukladá. Podrobnejšia úprava je obsiahnutá v desiatej časti zákona v § 77 - § 83. Citované ustanovenie § 81 upravuje vyrubenie poplatku a splatnosť, pričom výslovne uvádza, že ak poplatník preukáže, že využíva množstvový zber, obec poplatok nevyrubí rozhodnutím.

Ďalej krajský súd uviedol, že ustanovenie § 83 je splnomocňovacím ustanovením, ktoré splnomocňuje obec, aby vo VZN ustanovila sadzby poplatku, hodnoty koeficientu a pri množstvovom zbere spôsob, formu a miesto na zaplatenie poplatku.

Krajský súd zdôraznil, že všeobecne záväzné nariadenie obce nemôže byť v rozpore so zákonom, čo vyplýva z ustanovenia § 6 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

Krajský súd konštatoval, že medzi účastníkmi konania je nesporné, a vyplýva to i z napadnutých rozhodnutí, že žalobca bol prihlásený do množstvového zberu. Správca dane - Mesto Púchov pri vyrubení poplatku vychádzal z ustanovenia § 83 zákona č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012. Predmetný Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 stanovuje, že obec vyrubí i pri množstvovom zbere poplatok za komunálny odpad rozhodnutím, čo je v rozpore s ustanovením § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí ako i vo vyjadrení k žalobe prípustnosť vydania rozhodnutia správcu dane pri množstvovom zbere odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 83 zákona č. 582/2004 Z.z., ktoré je však splnomocňovacím ustanovením a pri množstvovom zbere oprávňuje obec len na určenie spôsobu, formy a miesta na zaplatenie poplatku, neoprávňuje však obec na vyrubenie poplatku rozhodnutím, pričom možnosť vyrubenia takéhoto poplatku rozhodnutím je zakázaná v ustanovení § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že predmetná námietka žalobcu je dôvodná. Podľa názoru krajského súdu žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že Mesto Púchov správne vyrubilo poplatok za komunálny odpad žalobcovi, ktorý je zaevidovaný v množstvovom zbere rozhodnutím, a preto bolo potrebné rozhodnutie žalovaného zrušiť. Krajský súd zároveň zrušil i prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu - Mesta Púchov, nakoľko predmetné rozhodnutie je v rozpore s ustanovením § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z., v zmysle ktorého obec pri množstvovom zbere poplatok nevyrubuje rozhodnutím. I keď Mesto Púchov vyrubilo poplatok v súlade s VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012, predmetný doplnok je v rozpore s ustanovením § 81 zákona č. 582/2004.

S poukazom na dôvodnosť vznesenej námietky, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, sa krajský súd ďalšími dôvodmi žaloby nezaoberal.

Žalobca si v podanej žalobe uplatnil právo na náhradu trov konania, a to za zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70,- Eur a za trovy právneho zastúpenia vo výške 340,90 Eur, ktoré pozostávajú z 2 úkonov právnej pomoci - príprava a prevzatie veci, podanie žaloby, 2x režijný paušál a DPH. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu krajský súd priznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. v zmysle vyčíslenia trov v žalobe.

II.

Odvolanie žalovaného

Proti rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom.

Krajský súd podľa žalovaného sa v odôvodnení predmetného rozsudku nevysporiadal s námietkami smerujúcimi k oprávnenosti vyrubenia predmetného poplatku, či sú splnené zákonné podmienky pre určenie poplatku v zmysle zákona o miestnych poplatkoch, či je sadzba poplatku a spôsob výpočtu poplatku stanovený v zmysle zákona o miestnych daniach, pričom podľa názoru žalovaného je podstata sporu práve v posúdení hmotnoprávnych podmienok pre určenie sumy predmetného poplatku.

Žalovaný ďalej dôvodil, že žalobca v žalobe neuviedol, že bol ukrátený na svojich právach tým, že predmetný poplatok bol určený rozhodnutím, iba poukázal na skutočnosť, že tým, že správca dane vyrubuje predmetný poplatok pre účastníkov množstvomého zberu rozhodnutím, porušuje zákon o miestnych poplatkoch. Zdôraznil, že žalobca tým, že mu bol poplatok určený rozhodnutím nebol poškodený na svojich právach, pretože práve na základe tejto skutočnosti mohol využiť a aj využil právo na podanie opravného prostriedku v zmysle daňového poriadku.

V spore o určenie sumy poplatku žalovaný preskúmal predmetné rozhodnutie správcu dane, posudzoval oprávnenosť vyrubenia poplatku žalobcovi a dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky pre určenie poplatku žalobcovi v zmysle vydaného rozhodnutia správcu dane. Podľa názoru žalovaného, krajský súd sa uvedeným sporom nezaoberal, a tým ani neposúdil, či uvedené právne nesprávne posúdenie veci má vplyv na výšku poplatkovej povinnosti a poškodenie práv žalobcu.

Žalovaný k otázke vyrubenia poplatku rozhodnutím uviedol, že poplatok podľa zákona č. 582/2004 Z.z. je v zmysle § 2 písm. b) daňového poriadku daňou. Postup súvisiaci so správnym zistením dane, zabezpečením úhrady dane a ďalšie činnosti sú podľa § 2 písm. a) daňového poriadku správou daní. Daňovým konaním je podľa § 2 písm. c) daňového poriadku konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov. V zmysle § 63 ods. 1 daňového poriadku ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak. Proti rozhodnutiu správcu dane možno podať opravné prostriedky v zmysle tretieho dielu daňového poriadku.

Vzhľadom k tomu, že poplatok je v zmysle daňového poriadku daňou, ktorá sa v daňovom konaní určuje rozhodnutím správcu dane, ostáva v zmysle § 81 zákona č. 582/2004 Z.z. podľa žalovaného nezodpovedaná otázka, ako inak môže správca dane určiť daňovú povinnosť ak nie rozhodnutím.

III.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 30. októbra 2015, v ktorom žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny a zároveň, aby zaviazal žalovaného na úhradu trov odvolacieho konania vo výške 170,87 Eur.

Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol v podstate rovnakú argumentáciu ako v žalobe, pričom zdôraznil, že rozsudkom zrušené rozhodnutia dotknutých správnych orgánov boli vydané v rozpore so zákonom a zároveň výrazným spôsobom poškodili jeho práva a tiež a ohrozili jeho podnikateľskú činnosť. Vo vyjadrení poukázal na vzťah špeciality zákona č. 582/2004 Z.z. k všeobecnému daňovému poriadku v tom zmysle, že ak špeciálny predpis vo vzťahu k daňovému poriadku zakazuje vyrubenie poplatku poplatníkovi v systéme množstvomého zberu rozhodnutím, nemožno v tomto prípade na tento právny vzťah aplikovať všeobecné ustanovenia daňového poriadku upravujúce vydávanie rozhodnutia, ktoré nemožno v tejto veci vydať.

Žalobca tvrdenie žalovaného, že v žalobe neuviedol, že bol ukrátený na svojich právach, považoval za nepravdivé, nakoľko v žalobe uviedol, že obe rozhodnutia správnych orgánov mu spôsobili vážnu ujmu a ohrozujú jeho podnikateľskú činnosť.

Záverom žalobca uviedol, že krajský súd sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal jeho námietkami, týkajúcimi sa hmotnoprávnej stránky a hmotnoprávných nedostatkov napádaných rozhodnutí. Podľa jeho názoru z hľadiska riadneho usporiadania právnych vzťahov účastníkov, zamedzenia zbytočným prietahom v konaní, opätovným nejasnostiam dotknutých správnych orgánov pri vydávaní nového rozhodnutia a prípadnému opätovnému napadnutiu nových rozhodnutí správnych orgánov žalobou v správnom súdnictve, by bolo správne a účelné, ak by sa odvolací súd zaoberal aj vyššie uvedenými námietkami žalobcu ohľadne hmotnoprávných nedostatkov napádaných rozhodnutí a tieto aj riadne zdôvodnil.

Žalobca preto odvolaciemu súdu navrhol v zmysle § 219 ods. 1 OSP na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť i odôvodnenie jeho vyššie uvedených námietok.

IV.

Právna úprava, právne názory najvyššieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP a podľa § 221 ods. 2 OSP vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - na základe žaloby žalobcu preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/448327/2014/15922 z 9. októbra 2014, ktorým ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 4 daňového poriadku potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Púchov č. 1620711732/2014 z 26. júna 2014, ktorým podľa § 83 zákona č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov a doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012, bol žalobcovi vyrubený poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2014 vo výške 12.149,28 Eur.

Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z., poplatok obec vyrubuje každoročne rozhodnutím na celé zdaňovacie obdobie. Vyrubený poplatok je splatný do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Ak poplatník preukáže, že využíva množstvový zber, obec poplatok nevyrubí rozhodnutím.

Podľa § 83 zákona č. 582/2004 Z.z., obec ustanoví všeobecne záväzným nariadením sadzby poplatku, hodnotu koeficientu, pri množstvovom zbere spôsob, formu a miesto na zaplatenie poplatku, podmienky na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti, podklady, ktoré má poplatník preukázať pri vrátení poplatku alebo jeho pomernej časti podľa § 82 ods. 1 alebo pri znížení alebo odpustení poplatku podľa § 82 ods. 2.

Podľa § 1 ods. 2 daňového poriadku, podľa tohto zákona sa postupuje, ak osobitné predpisy (napr. zákon č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov) neustanovujú inak.

Podľa bodu 5.1.1.1., písm. c) VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, poplatok platí poplatník, ktorým je podnikateľ, ktorý je oprávnený užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území mesta na účel podnikania.

Podľa bodu 5.1.2.6. Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, pre poplatníkov podľa bodu 5.1.1.1. b) a c), ktorí požiadali o množstvový zber sa poplatok určí ako: súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, sadzba poplatku: 0,0531 eura za jeden liter.

Podľa bodu 5.1.5.1. tretia a posledná veta Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, poplatníkovi podľa bodu 5.1.1.1. písm. b) a c), ktorý požiadal o množstvový zber, bude poplatok vyrubený rozhodnutím v zmysle § 63 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov. Splatnosť poplatku je uvedená v rozhodnutí.

Podľa VZN č. 3/2013 o nakladaní s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom na území mesta Púchov, množstvový zber je zber komunálneho odpadu a drobného stavebného odpadu, pri ktorom ich pôvodca platí poplatok ustanovený podľa zákona vo výške, ktorá je priamo úmerná množstvu týchto odpadov vyprodukovaných pôvodcom za daný čas (§ 39 ods. 13 zákona o odpadoch).

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku posudzuje, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Krajský súd napadnutým rozsudkom v predmetnej veci zrušil rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov z dôvodu, že vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ OSP).

Krajský súd prisvedčil najpodstatnejšej žalobnej námietke žalobcu a stotožnil sa s jeho právnym názorom napádajúcim rozpor aplikovaného všeobecne záväzného nariadenia v znení jeho dodatku č. 1 so zákonom - so znením § 81 ods. 1 poslednej vety zákona č. 582/2004 Z. z., konkrétne v jeho bode 5.1.1.1. b) a c), podľa ktorého „Poplatníkovi podľa bodu 5.1.1.1. b) a c), ktorý požiadal o množstvový zber, sa poplatok vyrubí rozhodnutím v zmysle § 63 daňového poriadku.“

S poukazom na znenie poslednej vety ustanovenia § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z., podľa ktorého „Ak poplatník preukáže, že využíva množstvový zber, obec poplatok nevyrubí rozhodnutím.“, dôvodil, že dotknuté VZN je v rozpore s uvedeným ustanovením zákona, a preto správca dane nemohol vyrubiť žalobcovi predmetný poplatok rozhodnutím postupom podľa § 63 daňového poriadku.

Napadnutý vecný výrok krajského súdu vychádza z právneho názoru, že obec, resp. Mesto Púchov, v časti bodu 5.1.1.1. b) a c) sporného VZN v znení jeho dodatku prekročilo právomoc danú mu splnomocňujúcim ustanovením § 83 zákona č. 582/2004 Z. z. a nad rámec zákona a v rozpore s jeho znením upravilo postup vyrubenia poplatku poplatníkom využívajúcim množstvový zber formou rozhodnutia vydaného postupom podľa daňového poriadku.

Vzhľadom k tomu, že uvedené posúdenie rozporu použitého VZN mesta so zákonom bolo jediným dôvodom na zrušenie napadnutých rozhodnutí daňových orgánov v rámci súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti OSP, je nevyhnuté konštatovať, že krajský súd rozhodol na základe posúdenia otázky súladu, resp. nesúladu VZN obce so zákonom, bez toho, aby táto predbežná otázka bola vyriešená v rámci samostatného procesného postupu, ktorý na tento účel upravoval Občiansky súdny

poriadok (§ 250zfa ods. 1 OSP - Konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy).

Podľa § 250zfa ods. 1 OSP, ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Podľa § 250zfa ods. 2 OSP, účastníkmi konania sú obec, vyšší územný celok a prokurátor.

Podľa § 250zfa ods. 5 OSP, ak súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi všeobecne záväzným nariadením a právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Obec, vyšší územný celok, ktoré vydali všeobecne záväzné nariadenie, sú povinné do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj neurobí, všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o obecnom zriadení vo veciach, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Podľa § 6a ods. 1 zákona o obecnom zriadení, ak súd na návrh prokurátora rozhodnutím vyslovil, že medzi všeobecne záväzným nariadením vo veciach územnej samosprávy a zákonom je nesúlad a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Podľa § 6a ods. 2 zákona o obecnom zriadení obec, ktorá vydala všeobecne záväzné nariadenie, je povinná do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec neurobí, všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a) bodu 2. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (pre prípad v relevantnom znení pred účinnosťou Správneho súdneho poriadku) prokurátor je oprávnený podať protest proti všeobecne záväznému nariadeniu územnej samosprávy.

Podľa § 25 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre protest proti všeobecne záväznému

právnemu predpisu podáva prokurátor orgánu verejnej správy, ktorý všeobecne záväzný právny predpis vydal. Orgán verejnej správy je povinný o proteste rozhodnúť do 30 dní od doručenia protestu.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len „podávateľ podnetu“), ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 21 ods. 3 písm. f) bodu 3. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom od 01.07.2016, na účely tohto zákona sa rozumie všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy všeobecne záväzné nariadenie orgánu územnej samosprávy.

Podľa § 27 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom od 01.07.2016, ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora proti všeobecne záväznému právnemu predpisu uvedenému v § 21 ods. 3 písm. f) tret'om bode, je prokurátor oprávnený podať žalobu na správny súd podľa osobitného predpisu.

S účinnosťou od 1. júla 2016 konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ako konanie vo veciach územnej samosprávy upravuje ustanovenie § 357 a nasl. SSP.

Všeobecne záväzné nariadenie mesta predstavuje normatívny akt orgánu územnej samosprávy, v danom prípade prijatý na základe splnomocňujúceho ustanovenia zákona (§ 83 zákona č. 582/2004 Z. z.), preto bolo možné jeho prípadný nesúlad s normou vyššej právnej sily napadnúť a odstrániť len postupom, ktorý pripúšťa zákon, pre daný prípad postupom podaním návrhu podľa § 250zfa ods. 1 OSP účinného v relevantnom čase. Aktívne legítimovaným na podanie návrhu bol prokurátor, ktorý tak mohol učiniť na základe podnetu fyzickej alebo právnickej osoby podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre.

Pokiaľ nebol právoplatným rozhodnutím správneho súdu (§ 250zfa ods. 5 OSP, resp. § 367 Správneho súdneho poriadku) alebo právoplatným rozhodnutím ústavného súdu (čl. 125 ods. 3 v spojení s čl. 71 ods. 2 Ústavy SR) vyslovený nesúlad VZN obce alebo jeho časti so zákonom, v záujme zachovania právnej istoty a legítimného očakávania ako na strane poplatníkov, tak i na strane orgánov územnej samosprávy, je namieste pri posudzovaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy vychádzať z prezumpcie zákonnosti a všeobecnej záväznosti dotknutého všeobecne záväzného nariadenia obce ako podzákonnej normy.

Keďže v otázke súladu, resp. nesúladu aplikovaného VZN mesta so zákonom č. 582/2004 Z. z. nebol dodržaný zákonom a ústavou predpokladaný a záväzne stanovený postup, nemožno na tvrdení o nesúlade predmetného VZN mesta so zákonom postaviť právny záver konštatovanej nezákonnosti administratívneho rozhodnutia, preskúmaného na základe žaloby podanej podľa § 247 OSP, t. j. v rámci správneho súdnictva podľa druhej hlavy piatej časti OSP. Z uvedeného dôvodu sa napadnuté rozhodnutie krajského súdu javí ako predčasné.

Okrem tvrdenia o protizákonnosti aplikovaného VZN mesta, námietky žalobcu smerujú aj proti neprimeranej a protizákonnej výške predmetného poplatku a proti nedostatku informovaného súhlasu

žalobcu predtým, ako sa prihlásil k množstvovému zberu odpadu v meste.

Na tomto mieste senát odvolacieho súdu považuje za potrebné zdôrazniť, že úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmať vecnú správnosť prvostupňových súdnych rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa, vrátane odôvodňovania jeho rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu opätovne posúdiť žalobu žalobcu a po dôslednom preskúmaní zostávajúcich žalobcom uplatnených podstatných námietok o jeho žalobe meritorne rozhodnúť.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP, súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.